

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: TIL GYLDENLØVE I

Citation: Worm, Jacob: "TIL GYLDENLØVE I", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-workid94958.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

TIL GYLDENLØVE

Høy og Welbaarne Herre
Hands Høy Excellence Hr Gyldenløve
Høymilde fromme *Patron* og min Velfærts Naadige
Protector.

Blinck op du Nordens Soel, du parred Rigers Ære,
J dit *Cliente*-Tall lad mig indregnet være;
Thi Himlens Middags Soel, Naturens *Perspectiv*
Seer og paa Jordens Klimp og giver alle Liv.
Dit Ansigts Straale-Kreds omfavner og de ringe
Som ligger dybt i Muld, kand sig ey hø'y're svinge
Dend giver Trøst og Løst i hver en Barm og Brøst
Som af Forfølgers Braad er klemt og Hierte-krøst.
Jeg ligger ned i Støv midt for din Naade-Throne
Du Dyders blancke Speil og Førsters Ære-Krone
Et eenest Øye-[vink] er som et Stierne-skud
Ud af dit Ansigts Glands, som bær mig Løckens Bud.
See ey paa dette [Brev-]Papiir og Bleck, og Linner
Men hør paa mine Suck, dit Engle-Ansigt skinner
For hvert et Sucke-Brøst, som Soelens glimre-Lock
Omskiønt vi tastes an af U-vens vrimle Flock.
Jeg *Jacob* er forfuldt af *Labans* Skade-Tropper
Hver Naadens Vey og Vern for mig de gierne stopper,
Dend Hadske *Esau* ey skaaner Mord og Mod,
Dog Himlen har sat Vagt om det U-skyldig Blod.
Hielp Seyer-Herre, Hielp du Rigets Heldte-Løve
Du som mod Fiendens Arm tord' mandig Styrcke prøve
Du har sat Seyer-Fied i Norskens Klippe-Kandt
Det maa en Avinds-Mand bekiende uden tant.
Tack, tusend Ær' og Tack paa begge Rigers Vegne
Din Kampe-varig Roes og Soel skal aldrig blegne,
294 Tack for hver Seyer-Slag med Fare uden Flugt
Du holdte Dapper Heldt, saa Fiendens Arm blev bugt.
Stod du da Klippe-fast, et Levend' Slot og Fæste,
At Fienden torde ey med Mod og Magt dig gieste,
O! stat endnu, stat fast, som blant *Metaller* Guld
Som *Løven* iblandt Dyr, saa vær mig *Løve* huld;
Thi *Esau* mig har forfuldt foruden brøde,
Men min u-skyldig Siæl slig antast tør ey skiøde,
Dend heede Guld-Smeds Jld jo skader icke Guld
Naar det af Krafft og Dyd u-svigelig er fuld.
Mit Brød, mit søde Brød Kong *Fridrichs* Ædle Gave
Kong *Christians præsens*, ieg maa ey lenger have
Mit lidet [*Nørbeck*] Kald det Danske *Cancellie*
Fra mig forvexlet har; saa staar ey Løcken bi.
Men skal ey *Persers* Lov og *Meders* sicker stande
Og u-foranderlig i alle Kongens Lande
Samt tvende Kongers Haand bekræfftet med *Sigill*,
Jeg ellers alt for høy en Lantring setter til.
Jeg er nu Venne-Løs, du alles Ven og Herre
Saa lad U-løckens Garn min Velfært ey besnerre,
Jeg er nu Hielpe-løs, du alles Hielper est,
Jblant *Patroners* Tall du er *Patronen* best.
Min Vælfært Haabe-løs i Knæ maa snarlig segne
U-venners Skyll-Flod, Jld Strøm paa mig vil regne
Men lad din Naade-Dug husvale *Jacobs* Siæl,
Du est ey *Esau*, ieg holder dog din Hæl.
Min [Bønne-]Suck og Graad tør med din Naade fegte
Jmod U-venners Flock, imod U-løckens Knægte,

Jeg siger til mig selv: Stat *Jacob*, stat kun fast,
Fra saadan Herres Gunst du vorder ey forkast.
Saa gack i Løvens Fied, end og med lutter Naade,
Gack til Kong *Christian*, tal mig til ævig baade
295 At ieg beholde maa mit fattig støcke Brød,
Du derfor hvile skal i Himlens Løcke-Skiød.
Paa vrang Beretning jo tit følger vrange Domme
Men du kand endre det, du Soel for alle fromme,
Lad see *Conjunctio* dend lykkelig' *Aspect*
Maa være mellem dig og mig din ydmyg Knægt.
At *Oppositio* din Naade ey skal hindre;
Thi lad dit Mildheds Lys for mig ey vorde mindre,
Naar kongen er udj en Hiertens from *Humeur*
Da tal om Naade for din ydmygst *Serviteur*.
Sig: Naadig Konge lad dend fattig *Jacob* nyde,
Din Naade lad U-ven ey fra dit Ansigt skyde,
Hands ydmyg Bod og Bøn, tar du fra ham hands Kald
J Sorrhig, Suck og Graad hand vist da vorder qvald.
Med fleere Gyldne Ord af Løve Mund og Tunge,
Ey nogen *Musicant* kand bedre Thone siunge
Vær for min Velfært da et Naades *Positiv*
Min halve døde Siæl opreys fra Død til Liv.
Contramandeer det som imod din Knægt er spundet
Opløs det Nelde-Garn, som mod min Siæl er tvundet,
Lad mig beholde dog mit [*Nørbeck*] Kalds *Annex*
Gud rive skal da dig udaf U-lycker Sex.
Din Himmel-høye Lov skal over Himlen drive,
Din *Æres Horizont* skal aldrig maalet blive,
Din Naades *Poli-høyd* [da] icke tages kand,
Gud lad mig hielpes ved dend *Gyldenløve* Mand.